

AZ ÉLŐVILÁG MINT ABSZURD JELENSÉGÖZÖN

A természet förtelmes és undorító szörnyeteg! Tűrhetetlen, hogy milliószámra alkosson egymást maró, egymást megzabáló élőlényeket! Hogy milliószámra pusztíthassa el az ártatlan, semmit se vétő élőlényeket is!..... Az is tarthatatlan és tűrhetetlen, hogy bármikor bármilyen borzalmas betegséget belehelyezhessen a testedbe, bajokat a lelkedbe, taszító küllemet a kinézetedbe, ha akarod, ha nem!..... Az egész élővilág úgy ahogy van el van cseszve. Az ember is el van cseszve, az állat is el van cseszve! Viszont bízom benne, hogy a tudomány belenyúl az élővilágnak ebbe az elrontott, esztelen, szánalmas működésébe előbb vagy utóbb!!... Nagyon divatos, látogatók tömegével teli, külföldi Facebook oldalakon olvasható, magyarra átfordított szövegek ezek az élővilágról - noha a szociológia, az evolúciobiológia, vagy a sejtbiológia, más szóhasználattal és egészen más gondolatmenetekkel ugyan, ám ugyanerre a jövendőzésre jut.

*

Divatba kezdenek külföldön jönni az AFORIZMA ALBUMOK. Voltaképpen a hajdani almanachok, a régi emlékkönyvek, a néhai epigrammagyűjtemények és idézetgyűjtemények mai utódai ezek - megemlékezés, meglepetés, érdekesség, személyes szuvenir gyanánt szokás összeállítani őket, méghozzá nem is egy angolszász, skandináv, vagy éppen szláv országban. Készítsünk hát a különböző közösségi fórumok, internetes oldalak révén mi is egy aforizma albumot, válogassuk össze a szélesebben elterjedt és

jellemzőbb szentenciákat, citációkat, modernebb szóhasználattal *méme*ket, *vándorinformációkat* az élővilág műveleiről. Meglepetésben lesz részünk. A külföldi huszonéves és tizenéves internetes generáció megszólalásából az élővilág összképe ugyanis nagyon szokatlan módon rajzolódik elő - *minden más előtt mint abszurd (EBBEN AZ ÍRÁSBAN MINDENNAPI SZÓHASZNÁLAT SZERINT VÉVE : ÉRTELMETLEN ÉS NEVETSÉGES)* jelenség. Az alábbiakban néhány szövegrészlet révén megpróbáljuk szemléltetni miképpen (a magyarra átfordított szövegek eredete, a *social network*-ből merítették is, a szakirodalomban, alább).

Akárminő különös is, de legfőképpen a felindultság, a felháborodás, helyenként a düh a jellemző (persze sok más mellett még) erre a ma már világszélességű övezetből összeállítható albumra. A felháborodás különösen is hevült hangú, ha a külső kinézet, a biológiai alkat miatt éri sérelem a megszólalókat: *A természet kitol mindenkivel! Undorító zsarnok! Utálom a göndörhaját, erre nekem is olyan nő. A kisebbik bátyám gyerekkora óta undorodik a szőrös emberektől. Erre a háta is teli lett szőrrel..... Ki kérte a természettől, hogy fekete bőrt adjon nekem???? Utálnak emiatt!!! A tetoválásaim, azok igen! Azokat már mindenki szívesen nézegeti!..... Pattanások és pattanások az arcomon megint! Tucatszámra! Kenhetek bármit rájuk, semmi eredménye! A hátam mögött mindenki énrajtam röhög! Ha az Evolúció szembejönne az utcán, biztos belerúgnék!*

A felháborodások körében a passzív mérgeledésnél persze jóval messzebbre is elmennek sokan. Igen tág a keresztmetszet a fórumokon, hogy mi mindent is csinálnának vagy éppen csinálnak a megjelenésükkel az internetes oldalakon megszólalók - elég persze ehhez szétnézni számos amerikai vagy éppen ázsiai metropolisz zsúfolt utcáin... Néhány példa a weboldalakon illusztrált esetekből:

Csakazértse fogja követni a hajam a szaros génjeim parancsát. Elöl hosszú és hullámos lesz, oldalt pedig egyenes, és ott még zöld is..... A testem ronda, utálok minden nap benne jámi. Ebben töltsen el az egész életemet? Na nem. Teletetováltam bokáig!..... Nem tetszik, hogy kettő darab fülem van és egyetlen orrom van. Egyik fületem feltétlen le fogom szedetni, mert én akarom megmondani, miket viseljek magamon nyolcvan évig!...

Mindeddig csupán egy igen szűkös sávot pásztáztunk át - az iménti mondatoknak rendre valaminő egyéni sérelem vagy személyes rosszérzés volt az alapja. Ám a felháborodások körén belül szélesebb sávon vannak jelen az egyén személyes problémáitól mentes, általános elmarasztalások is, az élővilág önellentmondásos és összefüggéstelen működéseinek való elképedések: *Az élővilág maga az elszabadult idiotizmus! Görögországban hullanak a kecskék, mert a kecskerágó piros virágát is mohón megeszik, az meg mérgező..... A természet teljesen hülye! A szomszédunkban az anyanyúlnak öt apró nyula született és előbb egyet majd még egyet máris megzabált. Minek szülte akkor őket? Azért hogy zabáljon?..... Argentínában számos parazita addig eszi a gazdaállatot amíg elpusztul, s emiatt aztán éhen vész ő is. De ez még semmi! Egyes vöröshangyák addig ápolják a náluk megtelepedett rovarok sarjait, amíg azok a vöröshangya utódbábjait az utolsó szálíg meg nem eszik, egész vöröshangya nemzedékek elpusztulását okozva ezzel.*

A kör tovább tágítható, a felháborodók között feltűnnek a lényegi folyamatokon elgondolkodók is: *Ekkora kretén idiótát, mint az evolúció! Kialakítja az összes élőlényben az önfenntartás ösztönét, amitől nincs szabadulás, ami az életed utolsó pillanatáig üz, hogy ne gyengülj, ne sorvadj, ne pusztulj el, ám egyidejűleg előírja a gyengülést, a sorvadást, az elpusztulást is! Egy örült művel ilyet,*

vagy még az se!..... Dehát a kurva életbe már! Halálra itélni embert és állatot már a születésekor, aztán meg rákényszeríteni, hogy esélytelenül küzdjön ellene?? Micsoda baromság ez!..... Jajaja! Pontosan ezt csinálja! Halálra ítél már a születésed pillanatában, aztán meg percről percre ugráltat: életben maradni, életben maradni!..... Mit csodálkoztok?? Hogy a túróba hihetitek, hogy a biológiai világ egy értelmes valami, amikor az élővilágban az értelem csak négy milliárd év után, mostanában jelent meg!! A biológiai világnak nincsen se célja, se rendeltetése, se értelme! A biológiai világ egy röhejes valami!

Jövőbe tekintések és javaslattelemek is megjelennek számos oldalon: Kurva életbe, muszáj az emberi szervezetnek úgy működnie mint ahogy most működik? Muszáj a légzésnek, a vérkeringésnek, vagy az anyagcserének úgy zajlania mint ahogyan most??? Muszáj, hogy mindenki csak üljön a vécén és nyomja a seggén szart, aminek elviselhetetlen a szaga?? Muszáj hogy a barátnőm finom, hófehér hasán a bőr alatt egy centire már a szar mozogjon?? Rendben, hogy az évmilliók során az anyagcserének ez a módja vált életképessé, viszont muszáj ennek a jövőben is így maradnia? Ott a génmanipuláció, csináljon már valamit!..... Elegem van a fülzsírból, a takonyból, a csipából, a nyálból, az izzadásból! Elegem van a romló szememből, a szuvasodó zápfogaimból! Pedig harminc éves se múltam el! A gyerekeim is így járnak majd??? A sok nyavalyás génebesz csinálhatja már végre valamit az emberi szervezettel!... Sorolhatnánk még.

*

Valami lényegesnek látszót mindenképp jeleznek ezek az országról országra, webportálról webportálra jelentkező indulatok. A

fórumokon továbbra is létező természetdicséret körében különösen is feltűnő, hogy a külföldi huszonevesek és tizenévesek között, de a hazai internetes generáció egy részében is, megszűnőben van az az élővilág iránt érzett áhítat és csodálat, ami évezredek óta egyöntetűen jellemző volt a civilizációra. Mi több, a fentieknél támadóbb hangú, hevültebben durva és dízesnél díszesebben trágár véleményeket is olvasni az élővilágról a portálokon - a sima mérgelődés néhol szinte már oázisnak számít a gyűlölködéstől izzó gondolati *inferno* alján... Ám a harmónikus természetképhez szokott gondolatvilágunkkal akármennyire is meglepve olvasgatjuk ezeket a szövegeket, előbb vagy utóbb alighanem észrevesszük: ezek a negatív jellegzetességeket előirányozó nézetek valójában nem állnak messze az igazságtól.

Ami történik, kikerülhetetlen: a biológiai fajok körében, először az evolúció során, megjelent egy olyan élőlény is, amely immár véleménnyel is rendelkezhet az élővilágról - márpedig véleményalkotó, értékelő, elbíráló élőlény esetében, a mai ismeretek mellett, az élővilág számos jelenségével szembeni ellenérzés eléggé magától értetődő. Ugyanígy kikerülhetetlen, hogy a dolgait tervező, a külsejét, a belsőjét, a körülményeit kézben tartani kívánó modern embernek egyre elviselhetlenebb nyűgöt jelentsen az élővilág működésének számos vonása - ami ráadásul számtalan emberfüggetlen, emberidegen, ősrög alaptörvénnyel áll naponta az útjába... Ugyanakkor érdemes megfigyelni a mérgelődések özönében időnként az etikai és minőségi célzatokat is. Nem valaminő világméretű önző és önimádó *capriccio* csapong itt egyedül csupán, valójában az ember emelkedését és színvonal iránti ambícióit gátoló, esztelennél esztelenebb működésekkel szembeni ellenérzés, valamint az igazságtalanságoknak szóló *szenzibilitás* is ott zsong a mondatok mögött. Emberi tudatnak, humántudatnak nem való ma már az élővilág amőbákon, algákon, zsurlókon, vagy éppen

ebihalakon és emlősállatokon érlelődött működési alapszisztémája.

Az élővilág persze ettől még zavartalanul éli a maga életét - és minden szépsége, pompája, erőinket növelő, viszonyainkat javító vonása mellett megállás nélkül rongálja az életünket. Hagyján lenne, ha a törekvéseinket és küzdéseinket gátolná csupán, ám spontán módon ontja az országról országra áterjedő járványokat, akármikor akárkiben megbénulásra, rákosodásra, elbutulásra vezető mutációkat csap - egyetlen pillanat alatt végzetesen megbetegít vagy egy villámgyors szervi roham révén máris a sírba utasít akárkit. Hiába a humántudat tartalmassága, hiába tudomány, művészet, erkölcs, jóság, igazságérzet, akármilyen - ez a világ akkor pusztít végig valamennyiünkön, amikor a maga emberidegen alaptörvényei és emberidegen önmozgása szerint éppen ez van soron. Rabjai vagyunk, ennünk, innunk, aludnunk muszáj - valójában a születéstől a sírig szolgai módon engedelmessé válunk mindannak, amit az esztelen vitustáncával előír nekünk.

Hacsak a szociológia, az evolúcióbíológia, a sejtbiológia imént említett jövendölése szerint valamikor meg nem elégejlük a műveleteit és releváns részleteiben át nem alakítjuk az egészet.

[IRODALOMJEGYZÉK: Ld. a könyvben, ISBN 978-963-88609-6-5]